

אביגדור לואיזאדא

”אביגדור לואיזאדא” / הארץ / 14.1.66 / תע' יחיד / גלריה "צ'מרינסקי" / תל-אביב

אביגדור לואיזאדא נעזר בציוריו בפתרון טכני שנקט הצייר האמריקאי ג'קסון פולוק - התזת צבע כביטוי לתנועה - אך כאן מסתיים הדמיון ביניהם. אם בציורו של פולוק הופיעה ההתזה כביטוי תנועתי-דינאמי וקליגראפי ושימשה לטוויית מרקם צבעים עז וחרוף, הרי אצל לואיזאדא - שציורו לירי בעיקרו - מובלעת התנועה החריפה ומושתקת, למען השגת רקמת צבעים מעודנת ושקטה הרבה יותר והדגשת האספקט ההרמוני של המבנה.

ציורו של לואיזאדא הוא ציור אסתטיציסטי בעיקרו. כל פתרון נוקשה או התנגשות ברוטאלית רחוקים ממנו. גם באמצע את התזת הצבע, הריהו משתמש בה באורח מיוחד משלו: להקנות לציור הרמוניה ורכות, בהופיען מעל מערכת צבעונית-כתמית המצויה תחתיה. יש בציוריו שני רבדים שונים: הרובד התחתון, הנעשה ללא התזה, הוא רובד כתמי צבעוני בו אין תנועה - לפחות בחלק מן הציורים - ורובד עליון, שעיקרו התזה, ושתפקידו לא כל כך לבטא תנועה כמו לאחד ולארגן את הרובד שמתחתיו. אין כל פלא שבחלק מן הציורים מופיעה התנגשות מסוימת בין תפיסה דו-מימדית - המעוצבת ברובד התחתני - ובין ההתזות היוצרות אצלו כמעט תמיד תחושה תלת-מימדית. ברוב הציורים מגיע לואיזאדא למציאת שביל הזהב בין שתי נטיות מנוגדות אלה, אך דווקא במוצגים בהם לא נמצא פתרון שלם לבעיה זו, בולט בביורר העיקרון העומד מאחורי ציורו: ההנחה לפיה ציור מופשט, בהישמעו לחוקי הרמוניה פנימית מסוימת, מבטא חוקיות פנימית הקיימת גם בטבע - מחוץ לישותו של האמן. הנחה ראשונית זאת מתייחסת לאדם כאל מיקרוקוסמוס המשקף את המאקרוקוסמוס; על ידי התבוננות פנימה יכול היוצר להגיע לחוקיות הקוסמית. לואיזאדא מפרש התבוננות זו כיצירת הרמוניה, תוך שימוש באמצעי הציור המופשט. לא כאן המקום לבקר או לנתח גישה מעניינת זו, אך כדאי לציין שבמקרה הנוכחי, בין אם הגיע האמן לביטוי חוקיות קוסמית ובין אם לאו, התוצאה הטופית קרובה בעיקרה לאסתטיציזם ודקורטיביות, על מעלותיהם ומגרעותיהם.